

MEDEDELSER

Nr. 1. Marts 2003

Høringsager - Klagevejledning til FN, IT-kriminalitet - Udlevering af lovovertrædere (rammeafgørelse om den europæiske arrestordre) - Omskæring af kvinder - Tillægsprotokol til FN's Konvention mod Tortur

1. Menneskesmugling - Frifindelse - Beviser - Forsæt - Uegentlig retsvildfarelse - Myndighedernes passivitet - Påtalebegrænsning
2. Bedrageri, groft - "Sidegadevekselerer" - Skjulte kurtager - Forsæt - Beviser, begrænset bevisførelse ("stokastisk" lævis) - Hjemvisning - Rettighedsfortabelse - Konfiskation - Sagsomkostninger, friholdelse for politiets revisionsomkostninger, da arbejdet ikke havde været udbudt i licitation
3. Formueforbrydelser, andre - Samfundstjeneste - Spillelidenskab
4. Færdselsloven - Kørsel uden kørekort - Konfiskation - Bødekumulation - Gentagelsesvirkning
5. Vold, grov - Tæskehold - Ung alder - Betinget straf
6. Erstatning for varetægtsfængsling - Egen skyld - Nægtelse af at udtale sig
7. Fangeflugt - Bøde
8. Trusler mod politiet - Betinget straf
9. Menneskesmugling - Strafnedsættelse ved samarbejde - Udvisning

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Landsforeningens bestyrelse:

Niels Forsby
formand, København

Michael Abel
Holbæk

Mogens Juhl
Odense

Steen Bech
næstformand, København

Karen Marie Dyekjær
Esbjerg

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Sven-Erik Poulsen
København

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1100**

Formandens adresse:

Nansensgade 45 A, 1366 København K

Telefon 33 36 90 10
Fax 33 93 66 81

Generalforsamling

Bestyrelsen minder om tilmelding til generalforsamling og kursus på Sørup Herregård, den 2. og 3. maj 2003, jfr. nærmere omtale i hæfte 12 fra december 2002. Der er stadig enkelte ledige pladser. Tilmelding foregår hos Michael Abel, Holbæk med depositum 500 kr.

Retspsykiatrisk Interessegruppe

Den 8. maj 2003 afholdes forårsmøde kl. 13.30-17.00 i Festsalen på Psykiatrisk Center Glostrup, (tidl. Nordvang), hvor man bl.a. vil drøfte genfundne erindringer ("recovered memory") ud fra en retspsykiatrisk og psykologisk synsvinkel, samt falske anmeldelser og tilståelser. I tilslutning til mødet er der kl. 17.00 generalforsamling i Interessegruppen. Herefter et mindre traktement, som Landsforeningens medlemmer er velkomne til at deltage i.

Tilmelding til traktementet til sekretær
Anette Nielsen, tlf. 4323 3311, fax 4323
3326 eller e-mail
anet@glostruphosp.kbhamt.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Østergade 16
19. december 2002

Vedr.: Sags nr. 2001-629-0128. Udkast til vejledning "Sådan klager du til FN".

Justitsministeriet har med skrivelse af den 19. november 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Østergade 16
17. januar 2003

Vedr.: Sagsnr. 2002-730-0597. Udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og markedsføringsloven (IT-kriminalitet m.v.).

Justitsministeriet har med skrivelse af den 20. december 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte lovudkast.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Østergade 16
22. januar 2003

Vedr.: Sagsnr. 2002-730-0594. Udkast til forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og lov om udlevering til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om den europæiske arrestordre m.v.).

Justitsministeriet har med skrivelse af den 19 december 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte lovudkast.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen, der allerede i forbindelse med høringen om "Terrorpakken" med brev af 21/11 2001 advarede mod svækkelse af retsgarantier i forbindelse med udlevering af danske statsborgere til retsforfølgning i udlandet.

Betænelighederne er ikke blevet mindre i mellemtiden, særlig set i lyset af den udvidelse af medlemsskaren i EU, der må forventes inden for de kommende år.

Landsforeningen skal på ny pege på, at det tiltagende europæiske samarbejde ikke er ensbetydende med, at retsudviklingen i strafferet og -retspleje følges ad eller er på niveau med, hvad vi i Danmark vil anse som minimumskrav.

Det er meget betænkeligt, at de abstrakte strafferammer er sat så lavt som 1 år, og at man skal efterkomme en "europæisk arrestordre", hvis den konkrete straf er af mindst 4 måneders varighed.

Hertil kommer, at kravet om dobbelt strafbarhed foreslås opgivet for 32 nærmere opregnede forbrydelser, også sådanne som er ukendte i Danmark, f.eks. 1) deltagelse i en kriminel organisation, eller som ikke kan betegnes som grænseoverskridende kriminalitet som f.eks. 28) voldtægt.

Særlig for så vidt angår § 10 b bemærker bestyrelsen, at denne er fakultativ. Det bør efter foreningens opfattelse være et ufravigeligt krav, at den pgl. efter endelig dom straks kan blive udleveret til straffuldbyrkelse her i landet, med mindre den pgl. udtrykkeligt samtykker i at afsone straffen i udlandet.

Med henvisning til udlevering til stater uden for den Europæiske Union (og resten af Skandinavien) er betænkelighederne ved at udlevere danske statsborgere til retsforfølgning naturligvis endnu større.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Østergade 16
6. februar 2003

Vedr.: Sagsnr. 2002-730-0712. Udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Omskæring af kvinder).

Justitsministeriet har med skrivelse af den 18. december 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte lovudkast.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen, der bemærker, at det kræver nøje overvejelse og et dokumenteret behov for nødvendigheden heraf at opgive det almindelige krav om "dobbelt strafbarhed" for handlinger, der er foretaget i udlandet.

Ingen af disse forudsætninger synes opfyldt ved det pgl. lovudkast.

Bestyrelsen har noteret sig, at det på det seneste har været fremme i den offentlige debat, at man trods sundhedsundersøgelser ikke skulle kende aktuelle eksempler på, at herboende familier lader deres døtre omskære.

Foreningen kan således ikke anbefale det pgl. forslag.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2

Østergade 16
13. februar 2003

Vedr.: J.nr. 28.B.89.c. Tillægsprotokollen til FN's Konvention mod Tortur.

Udenrigsministeriet har med skrivelse af 28. januar 2003 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen, som kan tiltræde det foreslåede.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 1/2003

Menneskesmugling - Frifindelse - Beviser - Forsæt - Uegentlig retsvildfarelse - Myndighedernes passivitet - Påtalebegrænsning

Straffelovens § 125 a, Udlændingelovens § 59

9 personer var tiltalt for menneskesmugling under skærpende omstændigheder ved i en række forhold for vindings skyld at have bistået en række kvinder med ulovligt at indrejse og opholde sig i Danmark, hvor kvinderne bedrev prostitution på flere massageklinikker, ligesom de gav kvinderne husly.

Dømt i byretten, men frifundet i landsretten, dels som følge af fortolkning af udlændingelovens § 59, dels som følge af manglende beviser, herunder manglende forsæt, idet myndighederne ikke i forbindelse med kontrol af de prostituerede havde skredet ind over for manglende arbejdstilladelse. Anklagemyndigheden havde valgt at fremme sagen alene på tiltale for menneskesmugling, ikke rufferi eller lignende.

V.L. 5. afd. a.s. S-0233-02, 13/1 2003

I et anklageskrift, der i byretsdommen fylder 9 sider, var 9 personer tiltalt som ovenfor beskrevet efter straffelovens § 125a, jfr. udlændingelovens § 59, stk. 5 (tidligere stk. 3), ved i perioden i 2000 - 2001 at have bistået både navngivne og uidentificerede baltiske kvinder, herunder adskillige alene identificeret med fornavne eller "kunsternavne", med ulovligt at indrejse og opholde sig i Danmark, hvor kvinderne bedrev prostitution på massageklinikker og escortbureauer tilhørende nogle af de tiltalte, ligesom de tiltalte gav kvinderne husly.

Sagen var en udløber af en drabsefterforskning i Randers, hvorunder politiet fik mistanke om, at der foregik en professionel, organiseret og systematisk indsmugling af baltiske piger til Århus.

Politiet indhentede teleoplysninger, der dannede grundlag for efterforskningen i sagen, idet aflytninger bl.a. afslørede, at nogle af de tiltalte bestilte og betalte for pigernes billetter. I juni 2001 anholdt politiet i byerne Slagelse, Odense, Haderslev, Vejle, Kolding, Fredericia, Skive, Aalborg og Århus i alt 40 personer, herunder de tiltalte i sagen, der alle - bortset fra to - blev varetægtsfængslet, men af politiet løsladt efter mindre end 2 uger.

18 af de anholdte var baltiske kvinder, der alle blev frihedsberøvet med henblik på udvisning. Alle var udvist i løbet af 8 dage. Sigtelsen mod dem blev af ressourcemæssige årsager opgivet.

Sigtelse for medvirken til menneskesmugling blev opgivet mod 11 escortchauffører og 2 telefonpiger på bevisets stilling og af ressourcemæssige årsager.

Hos flere af de tiltalte blev der anholdt mellem 2-8 baltiske kvinder, ligesom der hos nogle af de tiltalte blev fundet vagtskemaer, regnskaber samt køre- og bestillingssedler vedr. de baltiske kvinder.

Flere af de tiltalte vedgik gerne, at de drev escortbureauer, bordeller eller massageklinikker. Men alle bestred overtrædelse af de påsigtede bestemmelser. De vidste ikke, at pigernes ophold skulle være ulovligt. En af dem forklarede bl.a., at han ikke var klar over, at pigernes ophold var ulovligt, idet han troede, at de måtte være der i 3 måneder. Han spekulerede ikke over, om de måtte arbejde som prostituerede. (Byretsdommen side 21)

Andre af de tiltalte bestred at have haft noget med pigernes rejse at gøre, men bekræftede at have haft piger boende.

Diverse telefonpiger og mandlige chauffører, mod hvilke påtale var opgivet, jfr. ovenfor, blev ført som vidner om de tiltaltes aktiviteter. En af disse forklarede bl.a.:

"Han var klar over, at pigerne ikke havde arbejdstilladelse, men han gik ud fra, at de havde 3 måneders turistvisum. Han kan ikke huske, om (.tiltalte A og B.) har sagt, at pigerne ikke kunne få arbejdstilladelse. Han kan heller ikke huske, om han tidligere har sagt sådan i retten." (Byretsdommen side 44)

En del af de baltiske kvinder var blevet afhørt indenretligt uden vidneansvar kort efter anholdelsesaktionen. Flere forklarede, at det var en person i Letland, der betalte for billetten, men at de skulle betale tilbage ved, at der blev trukket i deres løn. Andre forklarede, at de havde betalt en af de tiltalte for rejseomkostningerne. Enkelte forklarede, at de selv havde afholdt rejseomkostninger.

(Det indgik tilsyneladende ikke i bevistemaet for de indenretlige forhør, om pigerne var indrejst lovligt eller ulovligt i landet, herunder hvilke formalia der havde været i forbindelse med indreisen, men det fremgik, at en del var indrejst med fly.)

Byretten bemærkede bl.a., at statsborgere fra de baltiske lande kan indrejse visumfrit til Danmark og opholde sig lovligt i landet i 3 måneder.

Efter udlændingelovens § 13 skal udlændinge have arbejdstilladelse for bl.a. at tage lønnen eller ulønnet beskæftigelse i Danmark. Der var efter rettens vurdering ikke ført et til domfældelse tilstrækkeligt bevis for, at de tiltalte havde bistået med pigernes indrejse, og at de tiltalte i øvrigt vidste eller anså det for overvejende sandsynligt, at pigerne indrejste ulovligt eller opholdt sig ulovligt i Danmark.

Derimod blev 5 af de tiltalte dømt i forhold 3 for i driften af massageklinik/escort-bureau at have forestået indkvarteringen af 31 piger, der arbejdede som prostituerede, og at de tiltalte i forbindelse med pigernes ulovlige ophold på en systematisk, professionel og organiseret måde havde udnyttet de pgl. piger til prostitution.

I det følgende forhold blev 2 af de tiltalte frifundet. Retten havde ved denne vurdering bl.a. lagt vægt på, at politiet ved flere lejligheder havde foretaget kontrol af massageklinikken og herunder kontrolleret pigernes pas uden at foretage yderligere. Det kunne derfor ikke afvises, at de tiltalte kunne have været af den opfattelse, at pigerne opholdt sig lovligt i Danmark. (Byretsdommen side 82)

En enkelt af de tiltalte blev i forhold 7 og 8 dømt for at have indkvarteret 14 piger. Da en af de prostituerede med kunstnernavnet Lolita var blevet anholdt på den tiltaltes klinik og udvist den 30/6 2000, og den tiltalte var blevet sigtet den 13/7 2000 for overtrædelse af straffelovens § 228, fandt byretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at denne tiltalte i hvert fald siden sommeren havde vidst eller anset det for overvejende sandsynligt, at pigerne opholdt sig ulovligt i landet, hvis de var beskæftiget med prostitution.

Tre af de tiltalte blev idømt fængsel i 2 år og 6 måneder. Én fik fængsel i 2 år, og damen, der havde huset de 14 piger, fik fængsel i 1 år og 3 måneder og blev udvist i 10 år, trods dansk ægteskab og herboende søskende og opholdstilladelse siden 1995,

eller lovligt ophold 6 år og 7 måneder, idet varetægtsfængslingen blev fratrukket. Pgl. var statsborger fra Uganda.

Alle 9 fik deres sag behandlet i landsretten. De domfældte ankede til frifindelse i de forhold, hvor de var blevet domfældt, og påstod stadfæstelse i de forhold, hvor de var blevet frifundet.

Anklagemyndigheden påstod for alle domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt skærpe. Der var dog adskillige korrektioner til anklageskriftet, hvor flere af navnene på de baltiske kvinder udgik, og i andre forhold blev de pgl.s kunstnernavn tilføjet.

Anklagemyndigheden oplyste, at der ikke blev nedlagt påstand om konfiskation.

Der var af statsadvokaten indhentet en udtalelse fra Indenrigsministeriet (det daværende ressortministerium) om lovligheden af lettiske prostitueredes ophold i Danmark.

Det fremgik af besvarelsen, at beskæftigelse ved prostitution betragtes som et ikke-lovligt erhverv i Danmark, hvorfor der ikke kan opnås arbejdstilladelse til prostitution.

"Efter Indenrigsministeriets opfattelse må en udlændings ophold i Danmark, der benyttes til beskæftigelse uden arbejdstilladelse, herunder prostitution, anses for et ulovligt ophold. Dette gælder også for så vidt angår visumfri udlændinge, hvis ophold falder inden for 3 måneders perioden i udlændingelovens § 3."

Integrationsministeriet havde i en senere udtalelse ligeledes besvaret en forespørgsel fra statsadvokaten. Det fremgik heraf bl.a., efter at ministeriet havde overvejet diverse EU-retlige aspekter i relation til associeringsaftalen med Letland fra 1995, at man fortsat kunne henholde sig til den tidligere udtalelse fra Indenrigsministeriet. Der var tale om ulovligt ophold. (Udtalelsen fylder over tre tætrykte sider i dommen).

Landsretten bemærkede bl.a.:

"1. Anklageskriftet

Anklageskriftet må anses for at indeholde en tilstrækkelig og tydelig betegnelse af de forhold, der er rejst tiltale for, og det opfylder kravene i retsplejelovens § 831, stk. 1.

Tiltalen angår alene straffelovens § 125 a og udlændingelovens § 59, stk. 5, og der kan allerede som følge af udformningen af tiltalen ikke blive tale om at domfælde de tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 228 eller § 229, der vedrører forskellige former for bagmandsvirksomhed i forbindelse med prostitution, eller udlændingelovens § 59, stk. 2 og 3, vedrørende beskæftigelse af udlændinge uden fornøden arbejdstilladelse."

Retten fortsatte:

"2. Udlændingelovens § 59, stk. 5

Efter udlændingelovens § 59, stk. 5, 1. pkt., straffes den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig her i landet, med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Efter § 59, stk. 5, 1. pkt., kræves der forsæt til at bistå en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig her i landet. Som bestemmelsen er formuleret, er ulovligheden af indrejsen eller opholdet et element i gerningsindholdet, der skal være dækket af forsættet. Hvis tiltalte fejlagtigt har troet, at der var tale om lovlig indrejse og lovligt ophold, udelukker det forsæt. Dette gælder ikke blot ved en faktisk vildfarelse, men også hvis der er tale om en retsvildfarelse med hensyn til lovligheden af indrejsen og opholdet."

Fra side 9 i dommen behandles spørgsmålet, om de baltiske kvinders ophold i landet var ulovligt, uanset at de var visumfri og som turister kunne have opholdt sig lovligt i landet i 3 måneder, herunder om opholdet også ville være ulovligt, inden den pgl. var blevet afvist eller udvist.

Landsretten skriver bl.a. side 11:

"En visumfri udlænding, der uden arbejdstilladelse arbejder her i landet, kan straffes efter udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 3, for at arbejde uden fornøden tilladelse. Det må derimod antages, at den pågældende inden for 3 måneders perioden i udlændingelovens § 3 ikke kan straffes for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 3, som følge af ulovligt ophold. Det bemærkes herved, at § 59, stk. 1, nr. 3, med hensyn til ophold hjemler straf for den udlænding, som "Opholder sig her i landet ... uden fornøden tilladelse", og inden for 3 måneders perioden kræver ophold for en visumfri udlænding ikke tilladelse."

I det følgende overvejer landsretten, om det ville gøre nogen forskel, hvis udlændingen havde udvist svig ved indrejsen, men når efter udførlige præmisser til, at dette

forhold ikke kan antages at indebære, at udlændingens efterfølgende ophold inden for 3 måneders perioden i udlændingelovens § 3 i relation til udlændingelovens § 59, stk. 5, 1. pkt., kan karakteriseres som ulovligt. (Dommen side 14)

Efter bevisførelsen blev det lagt til grund, at ingen af kvinderne havde opholdt sig ud over 3 måneders fristen. De tiltalte **frifandtes** allerede som følge heraf for den del af tiltalen, der vedrørte bistand til ulovligt **ophold** her i landet.

Spørgsmålet var herefter, om de tiltalte forsætligt havde bistået de baltiske kvinder med ulovligt at **indrejse** her i landet, jfr. udlændingelovens § 59, stk. 5, 1.pkt.

Det ville forudsætte, at de var indrejst ulovligt, at de svigagtigt havde fortiet, at de ville arbejde som prostituerede uden fornøden tilladelse. Det ville endvidere forudsætte, at de tiltalte havde ydet en strafbar medvirken med det fornødne forsæt.

Landsretten gennemgik herefter de enkelte forhold med disse bevisligheder, men fastslog ret enslydende (citat fra forhold 1, dommen side 16):

"Der foreligger ikke nærmere oplysninger om omstændighederne ved kvindernes indrejse, der giver grundlag for at vurdere, om de ved bevidst urigtige oplysninger eller svigagtige fortielser har skaffet sig adgang til landet gennem paskontrollen, jf. udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, eller i hvilket omfang de tiltalte måtte have bistået med indrejsen.

Det er på denne baggrund ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at de tiltalte A og B har bistået de baltiske kvinder med ulovligt at indrejse her i landet.

De tiltalte A og B frifindes derfor."

I forhold 2 tillagde landsretten det yderligere betydning, at "det heller ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed er bevist, at de tiltalte har haft forsæt med hensyn til, at der i givet fald var tale om ulovlig indrejse. Det bemærkes herved, at de tiltalte blandt andet har forklaret, at de troede, de baltiske kvinder måtte være her i 3 måneder, og tiltalte A har forklaret, at politiet et par gange har kontrolleret pas."

I forhold 3 fandt landsretten, at det i nogle tilfælde måtte lægges til grund, at de baltiske kvinder var indrejst ulovligt her i landet, men fandt ikke, at de tiltalte havde forsæt hertil, og henviste til det under forhold 2 anførte.

I forhold 4 havde den tiltalte været ude for i februar 2001, at en af hendes piger var blevet anholdt, men at hun blev løsladt, efter at den tiltalte på politistationen havde forevist pigens pas, hvorefter politiet ikke fandt anledning til at foretage yderligere.

I april og maj 2001 foretog politiet på ny rutinemæssig kontrol på klinikken, hvor man traf to andre baltiske kvinder. Efter det oplyste måtte det antages, at politiet kontrollerede kvindernes pas og ikke fandt anledning til at foretage yderligere.

Også i dette forhold skete der frifindelse på grund af manglende forsæt.

To tiltalte, der i forhold 5 og 6 havde afhentet kvinder ved havn/banegårde, blev ligeledes frifundet på grund af manglende forsæt, henholdsvis at det ikke var nærmere oplyst, om afhentningen stod i forbindelse med kvindernes indrejse, eller om de forinden havde opholdt sig i Danmark.

I forhold 7 og 8 med den tiltalte ugandiske kvinde (der i byretten havde ført til 1 år og 3 måneders fængsel og udvisning) skrev landsretten kort:

"Det er ikke bevist, at tiltalte har bistået de baltiske kvinder med ulovligt at indrejse her i landet.

Tiltalte R frifindes derfor."

Således blev samtlige frifundet..

- 00000 -

Byrettens dom er på 90 sider. Landsrettens er på 24 sider.

Landsforeningens Meddelelse 2/2003

Bedrageri, groft - "Sidegadevekslerer" - Skjulte kurtager - Forsæt - Beviser, begrænset bevisførelse ("stokastisk" bevis) - Hjemvisning - Rettighedsfortabelse - Konfiskation - Sagsomkostninger, friholdelse for politiets revisionsomkostninger, da arbejdet ikke havde været udbudt i licitation

"Sidegadevekslerere" dømt for groft bedrageri ved over for investorer at fortie, at der udover kendte omkostninger og gebyrer blev beregnet over 25% i skjult kursskæring. I byretten blev alene 17 ud af 299 investorer ført som vidner, men det var til-

strækkeligt til domfældelse i hovedforholdet, der førte til 3½ års fængsel, rettighedsfortabelse og konfiskation.

I landsretten delte dommerne sig. 3 ville stadfæste. 3 fandt, at perioden, hvor der kunne føres et tilstrækkeligt bevis for forsæt, måtte indskrænkes, således at der blev frifundet for månederne marts - juli 1996, ligesom der kun blev dømt for forsøg på bedrageri i de senere forhold i de tilfælde, hvor investorerne ikke var ført som vidner for retten. Straffen blev efter disse dommers votum nedsat for hver til 2½ års fængsel. En hjemvisningspåstand, fordi byretten havde domfældt på "stokastisk" bevis (begrænset bevisførelse), blev afvist, da der fandt en fuldstændig ny bevisførelse sted for landsretten.

Ø.L. 18. afd. a.s. nr. S-3913-00, 31/1 2003

Byrettens dom, der er på 130 sider, er afsagt den 30/10 2000. Referatet er her skåret ned til 1 side.

Tre "sidegadevekslerere" på henholdsvis 35, 29 og 29 år havde fra 1996 ca. 10 sælgere til at rette uopfordret henvendelse til potentielle kunder, der blev overtalte til at investere i optioner, uden at det stod kunderne klart, at selskabet beregnede sig en skjult kurtage på typisk 25-33% af indskuddet ved hver transaktion. Man stressede senere kunderne ved i forbindelse med såkaldte lukkesessioner at lade kunderne i telefonen høre alle sælgerne råbe op, ligesom der blev tændt for fjernsynet eller afspillet bånd med lydoptagelse fra en børs, uagtet at transaktionerne først skete på et senere tidspunkt, når man havde modtaget penge fra kunden. Det samlede tab for investorerne udgjorde ca. 41 mio. kr., hvoraf kursavancen til selskabet udgjorde 27,6 mio. kr.

I byretten 3½ års fængsel til hver. Det var uden betydning, at selskabets revisor, der gennemgik forretningsbetingelserne og handelsnotaer, undlod at fremkomme med bemærkninger til kursavancen.

Det var heller ikke afgørende, at anklagemyndigheden trods anmeldelse havde valgt ikke at rejse tiltale mod de i selskabet ansatte sælgere. Rettighedsfortabelse m.h.t. deltagelse i selskaber, der beskæftiger sig med investeringer eller formueforvaltning, og konfiskation efter anklagemyndighedens påstand af henholdsvis 4,7 mio., 4,8 mio. og 4 mio. kr., som var hævet af de tiltalte (og i væsentlig omfang overført til konti i Schweiz).

Da politiets revisorregning på 4,3 mio. kr. var afholdt, uden at opgaven havde været udbudt i licitation, fandtes usikkerheden om en anden og "rigtig" pris at måtte påhvile

anklagemyndigheden, hvorfor udgiften i det hele burde bæres af statskassen.

Kun 17 kunder af samtlige 299 blev ført som vidner. Herudover forelå forklaringer fra sælgerne samt manualer om, hvorledes man skulle forholde sig over for kunderne. Retten fandt det trods den begrænsede bevisførelse godtgjort, at den overvejende del af investorerne var blevet vildledt med hensyn til omkostningerne ved investeringerne. En uoplyst kursavance af den pågældende størrelse var ikke retmæssig.

De domfældte ankede til frifindelse, subsidiært hjemvisning og mest subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse i forhold 1 i overensstemmelse med det for landsretten berigtigede anklageskrift samt skærpelse. (Ændringerne er ikke væsentlige, ER)

De tiltalepunkter, der for byretten var rejst i anklageskriftets forhold 2-4, og for hvilke der skete frifindelse, var ikke omfattet af anken.

Der var igen en omfattende bevisførelse, herunder vidneforklaringer fra dealere og investorer. Blandt sidstnævnte blev 22 nye vidner afhørt.

Fra side 6 i dommen redegør retten for tidsforløbet, efter at sagen blev modtaget i landsretten i november 2000. Allerede under forberedelsen blev der af forsvarerne nedlagt påstand om hjemvisning, men sagen blev fremmet. På et forberedende møde i februar 2001 meddelte forsvarerne med de tiltaltes tiltræden, at forsvarerne på grund af andre opgaver ikke havde mulighed for at domsforhandle sagen før januar 2002. Man ville frafalde at påberåbe sig EMRK art. 6, stk. 1, hvis sagen blev udsat til januar 2002.

Der var problemer med forsvarerskifte for to af de tiltalte i september 2001. En af de indtrådte forsvarere afgik ved døden, efter at domsforhandlingen var gået i gang. Retten traf beslutning om, at domsforhandlingen skulle gå om, bl.a. fordi der nu indtrådte ny forsvarer. Domsforhandlingen blev herefter afviklet mellem maj - oktober 2002.

Fra side 8 redegør retten for den supplerende bevisførelse, herunder supplerende revisorerklæringer foranlediget af forsvarernes indsigelser mod bevisførelsen i byretten.

Der var bl.a. foretaget en sammenligning med, hvad andre værdipapirhandlere, herunder banker, beregnede sig i kursskæring/-avance.

Konklusionen var, at de tiltaltes vekselerselskab havde beregnet sig en væsentlig større "samlet omkostning" end pengeinstitutterne og en lidt større "samlet omkostning" end nogle udvalgte andre vekselersfirmaer.

De tiltaltes anbringender er anført fra ankedommen side 28. Der var ikke udvist svig over for investorerne, der i udsendte handelsvilkår blev gjort opmærksom på, at der var yderligere omkostninger. Disse omkostningers størrelse - der ikke fremgik af handelsvilkår eller af afregninger til kunden - havde ikke været genstand for kundernes interesse.

Den af virksomheden beregnede avance, der for optioner var i gennemsnit ca. 25% af det investerede beløb og for futures væsentlig mindre, var i overensstemmelse med branchens almindelige vilkår.

Hjemvisningspåstanden var begrundet i, at der ikke var ført bevis i samtlige 299 forhold, og at de tiltalte ved anklagemyndighedens begrænsning af bevisførelsen i byretten reelt var blevet afskåret fra at forsvare sig i to instanser mod sagens fulde anklageskrift, jfr. tillægsprotokol 7 til EMRK art. 2. Der var ikke som af byretten antaget grundlag for at anvende et sandsynlighedsbevis ("Stokastisk bevis").

Anklagemyndigheden fandt, at det også efter bevisførelsen for landsretten var godtgjort, at de tiltalte var skyldige i bedrageri af særlig grov beskaffenhed. De tiltalte havde retsstridigt fremkaldt den vildfarelse, at investorerne var blevet oplyst om alle væsentlige forhold, ikke blot muligheden for gevinst eller tab, men også om de med investeringerne forbundne omkostninger eller udgifter.

Investorerne havde lidt et formuetab principalt på det tabte beløb på ca. 41,1 mio. kr., subsidiært svarende til den retsstridige kursskæring på 27,5 mio. kr.

Hele forretningskonceptet var bygget op omkring stærkt manipulerende og vildledende salgsmetoder. Det forhold, at andre selskaber helt eller delvis havde anvendt tilsvarende forretningsmetoder, kunne ikke være disculperende.

Uddrag af landsrettens præmisser fra dommen side 31ff. Landsretten slår indledningsvis fast, at sagen under ankebehandlingen - henset til den tidligere redegørelse for forløbet - har været fremmet behørigt.

Retten fandt ikke grundlag for hjemvisning, idet der havde fundet en fuldstændig ny domsforhandling sted for landsretten. Forsvarerne havde adgang til at indkalde yderligere vidner og føre andre bevisligheder som led i de tiltaltes forsvar.

Bevisførelsen fra såvel anklagemyndighedens side samt modbevis fra forsvarernes side havde haft et sådant omfang, at retten fandt, at bevisførelsen havde givet et dækkende billede af det forhold, som var indbragt for landsretten.

Retten lagde til grund, at de tiltalte kendte og accepterede de forretningsmetoder, dealerne anvendte, herunder karakteren og indholdet af dealernes argumenter og det betydelige pres, der i dealernes telefonsamtaler blev lagt på investorerne for at opnå indbetaling.

Vejledningen til kunderne var ikke blot misvisende, men positiv urigtig, idet der udover de oplyste omkostninger normalt blev opkrævet yderligere gennemsnitligt ca. 25% af det investerede beløb - som såkaldt kursskæring - ved hver eneste handel, herunder handler i form af geninvesteringer. Denne kursskæring var selskabets hovedindtægt.

Retten fortsætter side 34:

"Normalt oplyser erhvervsdrivende ikke deres avance, og en bruttoavance på ca. 25% er heller ikke i sig selv alarmerende, men når forretningsbetingelserne opregner andre omkostninger, herunder 15% som andel i investorernes mulige overskud, er det klart vildledende ikke også at oplyse den væsentligt højere kursskæring på typisk 25%, hvilken vildledning yderligere forstærkedes, jo mere selskabets overskudsandel blev omtalt af dealerne over for de potentielle investorer. At denne vildledning lykkedes, fremgår af investorernes forklaringer, hvorefter de som det karakteristiske havde hæftet sig ved og huskede, at de skulle afgive 15% af deres gevinst til selskabet, at der udover dette var et mindre ekspeditionsgebyr, og at der ikke var andre omkostninger, som de skulle bære."

Retten fortsætter efter yderligere argumentation side 35:

"Når sådanne i sig selv højrisikobetonede investeringer blev kombineret med en intensiv udnyttelse af beføjelsen til at sælge og genkøbe på investorernes vegne, hvilket hver gang var forbundet med meget betydelige omkostninger for vedkommende investor, måtte resultatet nødvendigvis blive et så godt som sikkert tab for langt de fleste investorer og en ikke blot lige så sikker, men fuldstændig sikker gevinst for de tiltalte. Rigtigheden af denne antagelse, som var det bærende element i de tiltaltes forretningskoncept, fremgår af forløbet, hvor alle investorer på nær 7 har lidt tab."

Og på side 37:

"Billedet af B & Co. som et gammelt anerkendt vekselererselskab repræsenteret på en række af verdens førende børser, som døgnovervågede alle positioner, og som normalt tjente gode penge til dets kunder, var ibund og grund falsk. Selskabet var helt nyt og levede alt i alt i de tiltaltes hænder i mindre end 2 år. Selskabet var ikke selvstændigt repræsenteret på nogen børs, heller ikke i København, men handlede igennem 1-2 børsmæglerselskaber, og nogen døgnovervågning var der ikke tale om. Selskabet tjente normalt heller ikke penge til dets kunder. Kunderne tabte tværtimod næsten alle det fulde beløb, som de havde investeret."

Med hensyn til omfanget af bedrageriet deler retten sig på side 42:

Tre voterende fandt de tiltalte skyldige i overensstemmelse med den indankede dom. De fandt ikke forklaringen fra en enkelt investor I (der ikke var blevet vildledt, ER), eller det forhold, at flertallet af investorer ikke var afhørt eller ført som vidner under sagen, kunne føre til et andet resultat. Domsforhandlingen for landsretten havde efter disse dommeres opfattelse i det hele bestyrket grundlaget for byrettens dom. Disse dommere fandt straffene passende udmålt.

Tre voterende udtalte, at anklagemyndigheden havde rejst tiltale på et grundlag, hvor kun en mindre del af investorerne var blevet afhørt til politirapport. Af de 83 investorer, der var afhørt til politirapport, var omkring halvdelen afhørt indenretligt.¹⁾ Af de 298 investorer, som retten skulle tage stilling til, var der således afgivet indenretlig forklaring af i alt 44 investorer, inklusive dokumenterede forklaringer.

Denne del af dommerne anfører yderligere præmisser om i hvilke tilfælde, retten ville kunne dømme, selv om der ikke var ført bevis i de enkelte forhold, herunder at de tiltaltes forsæt til bedrageri fremstod yderligere underbygget ved oplysninger om forløbet af investorernes indskud. Oplysningerne viste samlet en ubrudt stigende gevinst til selskabet og efter primo juni måned 1996 et stigende tab for investorerne.

Dommerne fortsætter bl.a. side 47:

"De tiltale frifindes for den del af tiltalen, der angår tiden fra marts 1996 til og med udgangen af juli 1996, idet de tiltalte først fra og med den 1. august 1996 med den til domfældelse fornødne sikkerhed antages at have haft forsæt til bedrageri efter straffelovens § 279.

Med hensyn til de investorer, som hverken har afgivet forklaring i byretten eller landsretten, kan det efter bevisførelsen ikke med fornøden sikkerhed fastslås, at der for nogen af disse foreligger et fuldbyrdet bedrageriforhold. Vi finder derimod, at der

¹⁾ Se efter domsreferatet en mulig korrektion til landsrettens præmisser.

for disse foreligger forsøg på bedrageri, jf. straffelovens § 21. Vi lægger herved vægt på det anførte ovenfor om de tiltaltes vildledning af investorerne både med hensyn til udformning og anvendelse af forretningskonceptet og i kraft af den skjulte kurssikring og det anførte om de tiltaltes viden om investeringernes forløb."

Der skete en skønsmæssig nedsættelse af konfiskationsbeløbet med hver 0,5 mio. kr.

Statskassen skulle efter sagens udfald betale sagens omkostninger for landsretten, der ikke fandt anledning til at ændre byrettens omkostningsbestemmelse, som derfor blev stadfæstet énstemmigt.

Resultatet blev altså, at byrettens straffe på 3½ års fængsel blev nedsat til 2½ års fængsel.

- 00000 -

En af forsvarerne har ved fremsendelse af sagen tillige vedlagt kopi af et brev fremsendt til landsretten efter modtagelse af dommen. Han gør heri opmærksom på en passus i dommen side 43:

""af de 83 investorer, der er afhørt til politirapport, er omkring halvdelen afhørt indenretligt."

Dette er en faktisk fejl. Alene de vidner der blev førstegangsafhørt i byretten, var afhørt til politirapport.

De investorer, der blev førstegangsafhørt i landsretten, var ikke omfattet af de 83 investorer, der var afhørt til politirapport ved sagens begyndelse."

Landsforeningens Meddelelse 3/2003

Formueforbrydelser, andre - Samfundstjeneste - Spillelidenskab

Straffelovens § 62 og § 299

Bankansat investeringsrådgiver foretog en række spekulationsforretninger med endeligt tab for banken på 17 mio. kr. for at inddække et tab hos en af bankens kunder. Fiktive posteringer for at skjule spekulationerne. Derudover et mindre underslæb på kr. 47.474. Samfundstjeneste 200 timer bl.a. med vilkår om behandling mod ludomani.

Retten i Gråsten (intet jr.nr. i domsudskriften), 16/1 2003

T var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 299, nr. 1, og § 302, stk. 1.nr. 1 og 3, jf. bogføringslovens § 6, ved i perioden primo august 2001 til den 12. august 2002 som investeringsrådgiver i B-Bank i et formueanliggende, som det påhvilede ham at varetage for en anden, ved tilsidesættelse af sin pligt at have påført banken et betydeligt formuetab, idet han for at inddække et tab for en af sine kunder uden bemyndigelse og i strid med bankens interesser foretog en række spekulationsforretninger med risiko for tab for banken og med et endeligt tab på kr. 17.034.131,67 til følge, og for at have foretaget særlig grove urigtige eller vildledende angivelser i forretningsbøger eller regnskaber, herunder bilag eller andet regnskabsmateriale, som det iflg. lov påhvilede ham at føre, udfærdige eller opbevare, idet han uden om bankens bogførings- og registreringssystemer bl.a. foretog fiktive og urigtige posteringer samt bortskaffede bilag, alt med det formål at skjule spekulationsforretningerne.

I forhold 2 underslæb, ved som kasserer i en forening at have tilegnet sig kr. 47.474. Beløbet i forhold 2 var siden tilbageført foreningen.

T var egnet til samfundstjeneste.

Retten bemærkede bl.a.:

"Ved fastsættelsen af straffen lægger retten på den ene side vægt på, at sagen angår et betydeligt beløb. På den anden side er det væsentligste forhold ikke begået for vindings skyld, og af samme grund kan den type overtrædelser - straffelovens § 299 - højst straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

Under hensyn til straffens længde, at tiltalte ikke er tidligere straffet, og at der ikke er tale om personfarlig kriminalitet, fastsættes straffen som en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år, efter straffelovens § 299, nr. 1, og § 302, stk. 1, nr. 1 og 3, jf. bogføringslovens § 6, og straffelovens § 278, stk. 1, nr. 3."

T skulle udføre samfundstjeneste i 200 timer. Prøvetiden var 2 år, afviklingstiden 1 år. T skulle undergive sig tilsyn i afviklingsperioden og efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse undergive sig behandling mod ludomani.

Derudover skulle T erstatte bankens tab.

Færdselsloven - Kørsel uden kørekort - Konfiskation - Bødekumulati- on - Gentagelsesvirkning

Færdselslovens § 56, § 118 a og § 133 a, straffelovens § 81

T havde kørt 9 gange uden kørekort. Han var tidligere straffet mange gange herfor. Byretten idømte bøde på kr. 50.000, men frifandt for konfiskation. Landsretten nedsatte bøden til kr. 30.000, men konfiskerede bilen, idet bl.a. kørslen før det 18. år blev tillagt gentagelsesvirkning.

Ø.L. 16. afd. a.s. S-2787-01, 11/11 2002

T på 22 år var tiltalt for 9 kørsler i tiden oktober 2000 - januar 2001 uden at have erhvervet kørekort. Ved den ene kørsel havde han kørt 99 km/t, hvor tilladt hastighed var 50 km/t.

Derudover brugstyveri af knallert, som han kørte uden styrthjelm og med ulovlig passager.

Der var påstand om frihedsstraf, tillægsbøde, betinget frakendelse og konfiskation af personbilen.

Byretten opregnede T's tre seneste domme (se nedenfor i landsrettens præmisser).

T blev på grund af manglende forsæt frifundet for brugstyveriet af knallerten, men i øvrigt idømt en bøde på kr. 52.000, idet byretten bemærkede: "Der er hermed henset til tiltaltes dårlige indtægtsforhold."

Forvandlingsstraffen var hæfte i 20 dage. Derudover skete der sædvanlig betinget frakendelse. Endelig bemærkede retten:

"Retten finder, at der ikke ved konfiskationspåstanden kan medregnes de domme, hvor tiltalte er dømt før han blev 18 år. Som følge heraf er der ikke tilstrækkeligt til, at der kan ske konfiskation af bilen."

Anklagemyndigheden ankede med påstand om konfiskation af bilen samt skærpeelse af bødestrafen.

T påstod frifindelse for konfiskationspåstanden og påstod bøden nedsat.

Landsretten udtalte:

"Tiltalte er tidligere straffet for kørsel uden at have erhvervet kørekort 7 gange, heraf 3 gange efter det fyldte 18 år. Efter formålet med og karakteren af den særlige bestemmelse om konfiskation i færdselslovens § 133 a, findes der ikke i medfør af straffelovens § 81, stk. 1, grundlag for at undlade at tillægge kørslerne før det fyldte 18 år gentagelsesvirkning.

Herefter findes det med tiltaltes gentagne kørsler uden kørekort og det oplyste om kørslerne påkrævet, at tiltaltes personbil konfiskeres for at forebygge yderligere overtrædelse af færdselsloven. Konfiskationen kan ikke anses for urimelig.

Konfiskationspåstanden tages derfor i medfør af færdselslovens § 133 a til følge som nedenfor bestemt.

Landsretten har ved straffastsættelsen navnlig lagt vægt på, at en sammenlægning af bødestraffene for hver overtrædelse i denne sag - bedømt som 4. gangstilsfælde, jf. straffelovens § 81, stk. 1 - vil føre til et bødeniveau, der ikke kan anses for rimeligt, jf. færdselslovens § 118a, stk. 5, jf. stk. 3.

Straffen nedsættes til en bøde på kr. 30.000, subsidiært fængsel i 14 dage.

I øvrigt har det sit forblivende med dommen."

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Byretsdommeren tilkendegav, at bøden blev udregnet til halvdelen af de kumulerede bøder for kørsel uden kørekort og med et tillæg på 2.000 kr. for overtrædelse af Færdselslovens § 126."

Redaktøren bemærker, at forsvareren i sit brev synes at gå ud fra, at der var 10 overtrædelser af færdselslovens § 56. Men ved flere optællinger af dommens forhold er redaktøren kun nået til 9 overtrædelser. Hertil kommer i forhold 1 hastighedsovertrædelsen, der er gjort til et særskilt forhold.

Landsforeningens Meddelelse 5/2003

Vold, grov - Tæskehold - Ung alder - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 245

T og R på 16 år havde sammen med andre overfaldet P med knytnæveslag, spark, slag med bordben m.v. Betinget straf på 10 måneder under hensyn til alder, uddannelse og surrogatfængsling i henholdsvis 2 og 4 uger.

Københavns Byrets 22. afd., nr. 22.24168/02, 18/11 2002

T og R på 16 år var tiltalt efter straffelovens § 245, ved i juli sammen med andre at have overfaldet P, idet de tildelte ham knytnæveslag, spark, slag med bordben og kastede et glas i hovedet på ham, med behandlingskrævende skader til følge.

I forhold 2 var de tiltalt efter § 264 for indtrængen i P's villa, og i forhold 3 for hærværk der efter § 291, stk. 1.

Der var påstand om ubetinget frihedsstraf. De tiltalte erkendte forhold 2, men nægtede forhold 1 og 3. De var ustraffede og havde været surrogatfængslet henholdsvis 2 og 4 uger.

Det fremgik af en politiattest vedr. P bl.a.:

"Det objektive fund:

Flænge i højre side af underlæben, inddragende den ydre halvdel af det læberøde og strækkende sig ned i huden på hagen. Der er blottet muskulatur, og den nederste del af flængen er gennemgående til furen mellem tænder og underlæbe ..
Læben syes i 3 lag i lokalbedøvelse."

Byretten bemærkede:

"Ad forhold 1 og 2:

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at T tog til Check Inn og hentede ca. 13 personer, der kørte i 2 biler til K-vej for at give A tæsk. De havde aftalt, at T skulle hjælpe, hvis han kom i knibe. På K-vej skaffede de sig i overensstemmelse med de tiltaltes egen forklaring uberettiget adgang til huset og gennemgik dette med henblik på at finde A. De fandt imidlertid ikke A. Under foregivende af, at P's venner skulle have forsøgt at køre T ned, at P skulle have sparket til en af T's venner, at P's venner skulle have givet T og T's venner forbud om at komme på Vestamager og at P skulle have kaldt T for nærigrøv, blev P udsat for vold udøvet af 8-10 personer, herunder af de tiltalte.

Retten finder det ikke godtgjort, at P har givet anledning til voldsudøvelsen. Endvidere er der afgivet samstemmende forklaringer om, at P ikke satte sig til modværge men

alene forsøgte at værgе for sig. Videre lægges det efter forklaringerne til grund, at ingen af de tiltalte forsøgte at forhindre voldsudøvelsen, der standsede, da P blev ramt af et glas i hovedet.

Det lægges til grund, at P tildeltes ikke under 20 knytnæveslag i hovedet og på kroppen af T, spark og slag med et bordben, ligesom R kastede et glas i hovedet på P, hvorved der kom en flænge i dennes underlæbe.

Retten finder ud fra en helhedsbedømmelse det godtgjort, at de tiltalte i forening har overtrådt straffelovens § 245, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftet og straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, der er erkendt af begge tiltalte."

Også i forhold 3 om hærværk skete der domfældelse.

Straffen blev udmålt til 10 måneders fængsel. Retten bemærkede:

"Uanset voldsforholdets grovhed finder retten, under hensyn til de tiltaltes unge alder, den omstændighed at de i en periode har været varetægtsfængslet i surrogat og nu er under uddannelse, det forsvarligt, at fuldbyrdelsen af straffen udsættes i medfør af straffelovens § 56, stk. 2 og stk. 3, jfr. § 57, nr. 9, som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år og sociale foranstaltninger til det 18. år.

Landsforeningens Meddelelse 6/2003

Erstatning for varetægtsfængsling - Egen skyld - Nægtelse af at udtale sig

Retsplejelovens § 1018a

E overnattede på Roskilde-festivalen i H's skurvogn, hvor der blev fundet narkotika, og blev varetægtsfængslet 14 dage. Siden blev påtalen opgivet. E's krav på erstatning blev afvist af anklagemyndigheden, da han nægtede at udtale sig. Byretten gav med dissens anklagemyndigheden medhold, men landsretten fulgte mindretallet og gav E takstmæssig erstatning.

Ø.L. 9. afd. a.s. S-3829-02, 13/1 2003

E var frihedsberøvet fra 27/6 - 10/7 2001 som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 191. Den 20/7 2001 blev påtalen opgivet, og E krævede herefter kr. 11.000 samt godtgørelse af advokatsalær.

Statsadvokaten afviste efter 3 måneder erstatningskravet bl.a. med følgende:

"Jeg har herved lagt vægt på, at Deres klient ved at nægte at udtale sig, har undladt at rense sig for den konkrete mistanke, der var efter, at H havde oplyst, at Deres klient under Roskilde Festivalen overnattede sammen med ham i en skurvogn. I denne skurvogn fandt politiet under ransagningen den 27. juni 2001 en pesolavægt, salgsposer, hash og amfetamin. Videre blev der på Deres klients bopæl fundet en plade hash på 43 gram, som han erkendte besiddelse af."

Rigsadvokaten stadfæstede afgørelsen, og herefter blev kravet indbragt for retten.

Det fremgik af sagen, at der i skurvognen var fundet 27 g hash og 35,5 g amfetamin, mens H selv var fundet i besiddelse af 15,7 g hash og 4,5 g amfetamin.

E oplyste til politiet, at han i en sportstaske i skurvognen havde ca. 5 g hash. I forbindelse med en samme aften foretagen ransagning af E's bopæl blev der fundet 43 g hash.

Foreholdt dette fund erkendte E, at det var hans hash, men under den efterfølgende afhøring nægtede han sig skyldig og meddelte, at han ikke ønskede at udtale sig til politiet, og at han ikke ønskede at tage stilling til sigtelsen, hverken det der var fundet i skurvognen eller på hans adresse. E blev fremstillet i grundlovsforhør den 28. juni 2001, hvor han nægtede sig skyldig, men erkendte besiddelse af 43 g hash fundet på bopælen. Han meddelte, at han ikke ønskede at udtale sig. E og den medsigtede H blev begge varetægtsfængslet på begrundet mistanke om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. E blev fængslet med frist til den 11. juli 2001 i medfør af RPL § 762, stk. 1, nr. 3.

Byretten udtalte:

"To dommere finder, at erstatningssøgende selv har udvist en sådan grad af egen skyld, at han ikke er berettiget til erstatning. Disse dommere har lagt vægt på, at erstatningssøgende havde ophold i en skurvogn, hvor der blev fundet ikke ubetydelige mængder stoffer, en pesolavægt og pølsemansposer. Der blev samtidig ved en ransagning fundet 43 gram hash på erstatningssøgendes private bopæl. Under disse omstændigheder finder disse dommere, at han har udvist en sådan mistankepådragende adfærd, at han ved at nægte at udtale sig til politiet og i retten har undladt at rense sig for mistanke og at han har måttet påregne at blive varetægtsfængslet.

En dommer finder ikke, at den omstændighed, at erstatningssøgende har afvist at udtale sig til politiet eller i retten under de foreliggende omstændigheder kan medføre, at hans erstatningskrav bortfalder. Denne dommer stemmer derfor for at tage erstatningssøgendes påstand til følge."

E ankede til landsretten. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten udtalte kort:

"Af de af byrettens mindretal anførte grunde tages erstatningssøgendes påstand til følge."

E's advokat tilføjer bl.a.:

"Det er helt rart, at stædighed en gang imellem betaler sig.

Under domsforhandlingen gjorde jeg bl.a. brug af Anklagemyndighedens Årsberetning 1998/99, og navnlig pagina 33 til pagina 42, ligesom jeg henviste til dommen TfK 2002, pagina 127 FF."

Redaktøren bemærker, at det af det fremsendte materiale, bl.a. en tillægsekstrakt for landsretten, fremgår, at H under en afhøring den 27/6 2001 (samme aften som ransagning og anholdelse af de sigtede fandt sted) havde påtaget sig skylden for det fundne narkotika på hans person og i skurvognen. Hverken E eller en anden beboer i skurvognen kendte noget hertil.

Landsforeningens Meddelelse 7/2003

Fangeflugt - Bøde

Straffelovens § 124

Kortvarig fangeflugt fra åbent fængsel straffet med 10 dagbøder.

Retten i Helsingør nr. 1.00001/03, 31/1 2003

T på 20 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved at være flygtet fra Statsfængslet i Horserød.

Straffen blev fastsat til 10 dagbøder á kr. 300 med forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage.

Retten bemærkede:

"Dommeren har ved straffastsættelsen lagt tiltaltes forklaring om, at han fortrød sit forehavende og ikke forsøgte at slippe væk, efter han var kommet over hegnet til grund. Endvidere er der lagt vægt på, at tiltalte kun var ude i ca. 30 minutter."

- oo0oo -

Det fremgår af den medsendte retsbog, at T forklarede, at han hoppede over hegnet, men i det samme kom i tanke om, at han snart havde orlov. Han ville derfor hoppe ind igen på det sted, hvor hegnet var lidt lavere, men vagterne kom og så ham. Han håbede at komme ubemærket ind igen. Han var hele tiden tæt på hegnet og var der nok 20-30 minutter.

Landsforeningens Meddelelse 8/2003

Trusler mod politiet - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 119

Den 19-årige T havde udtalt trusler mod politiet i forbindelse med anholdelse efter en fest og blev for dette og skældsord idømt betinget fængsel i 10 dage (dissens).

Retten i Gråsten, SS 1-446/2002, 17/2 2003

T på 19 år var i forhold 1 tiltalt efter restaurationsloven for at have udvist støjende og voldelig adfærd i et stort festtelt på Ringridderpladsen.

I forhold 2 overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved kort efter under anholdelsen og i patruljevognen at have sagt til to politiassistenter: "Palle skød 4 af jer, han skulle have skudt 10 af jer", "når jeg bliver løsladt, vil jeg råde jer til at være 10 patruljevogne klar, for I ved ikke, hvad der kan ske", og "frygt det I gør, I kender det mærke, jeg har på jakken", ligesom han til politiassistent A udtalte: "Bare vent, til jeg stikker en oversavet op i munden på dig", og henvendt til politiassistent B udtalte: "Stil bare op en mørk aften."

I forhold 3 overtrædelse af straffelovens § 121, ved at have overfaldet politiassistenterne med ord som "latterlige drengerøve", "snotaber", "kvajhoveder", "fucking luderkarle" og "fucking narrøve".

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om en ubetinget frihedsstraf af kort varighed.

T erkendte sig skyldig i forhold 1 og påstod i øvrigt frifindelse, subsidiært en betinget straf.

Retten fandt T skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Resten er citat af dommen:

"Straffen fastsættes efter straffelovens § 119, stk. 1, og restaurationslovens § 32, stk. 1, samt straffelovens § 121 til fængsel i 10 dage.

To af rettens medlemmer finder efter oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, at straffen kan gøres betinget.

Et af rettens medlemmer finder efter karakteren af de fremsatte trusler ikke grundlag for at gøre straffen betinget."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 9/2003

Menneskesmugling - Strafnedsættelse ved samarbejde - Udvisning

Straffelovens § 84 og § 125a

2 udenlandske menneskesmuglere, A og B, blev i sag med 46 forhold af menneskesmugling og 37 forhold af dokumentfalsk med pas eller forsøg herpå samt medvirken til forsøg på menneskesmugling i byretten idømt hver 3 års fængsel. I landsretten nedsattes straffen for A til fængsel i 2 år og 9 måneder under hensyn til den bistand, som A havde ydet under efterforskningen. Den 3. tiltalte C, hvis rolle primært var af medvirkende karakter, fik uændret 1 år og 9 måneder og blev efter påstand udvist.

V.L. 3. afd. S-0392-02 og S-0393-02, 28/1 2003

Alene landsrettens dom er på 30 sider, hvorfor der ikke gives et dækkende referat af tiltalen. I Byretten skete der frifindelse i enkelte forhold af anklageskriftet, der omfattede 99 punkter, hvoraf yderligere et par punkter udgik. Der skete konfiskation af følgende skønsmæssige beløb, A og B hver 65.000 kr. og C 15.000 kr.

Kriminalassistent K forklarede supplerende under ankesagen, at det var en meget omfangsrig sag at efterforske. Der var utrolig mange aflytningssamtaler. Bl.a. havde A

nogle gange op til 200 samtaler på en dag, de fleste på arabisk. Der kunne godt være flere bestillere til én smugling, og der kunne også være flere slusere, så det var vanskeligt at "få det sat sammen". A valgte allerede efter anden afhøring at hjælpe med at få tingene sat på plads. A fortalte herefter i hvert enkelt tilfælde, hvem der havde bestilt, hvem der havde transporteret, hvor de pågældende skulle hen og så videre.

Det viste sig, at A's oplysninger stemte med de øvrige oplysninger i sagen, hvilket bevirkede en tidsmæssig besparelse for politiet. A var også blevet afhørt af tysk politi, og dem havde han også hjulpet med efterforskningen. A havde også vidnet i Tyskland mod to personer der. A havde ikke forklaret om forhold, der lå uden for aflytningsperioden.

A var kommet hertil som knapt 16-årig i 1986 og havde hele sin egen familie her, dertil hustru og 5 børn, ligesom han havde taget sig meget af en herboende søsters børn efter dennes død. Han var derfor ikke blevet udvist.

Derimod blev C udvist i 10 år. Han havde opholdt sig i Danmark i ca. 6½ år, var gift med en irakisk kvinde, der kom hertil i 1999, og parret havde i august 2001 fået et barn. Herudover havde han ringe tilknytning til Danmark, men søskende i Irak.

Landsretten bemærkede vedr. A:

"Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at straffen for tiltalte A som udgangspunkt bør fastsættes til fængsel i 3 år. Under hensyn til den bistand, som A efter det oplyste har ydet under efterforskningen, findes straffen imidlertid at burde nedsættes til fængsel i 2 år og 9 måneder."